

Boadella portarà a escena la seva visió del 'Quixot' el 2005

- El director català ha acceptat una proposta d'Esperanza Aguirre

ELENA HEVIA

En els fastos cervantins del 2005 hi ha lloc per a tothom. Fins i tot per a un heterodox com Albert Boadella, que acaba d'acceptar la proposta de la presidenta de la Comunitat de Madrid, Esperanza Aguirre, per dirigir l'any que ve la seva particular visió del *Quixot*. Serà més o menys per aquestes dates dintre de la programació del Festival de Tardor, i aquesta és una de les poques coses que ara per ara té clara el líder d'Els Joglars.

Segons sembla, al director teatral li ha agradat molt més aquesta proposta que la que el mes de setembre passat li va fer també Aguirre perquè es fes càrrec del o del Canal, dependent de la comunitat: **"Això hauria sigut condemnar-me a ficar-me en un despatx. Potser si tingués alguns anys més ho hauria acceptat però de moment encara aguanto"**, diu amb sorna el director. Per a ell, la paraula encàrrec no té el més mínim to pejoratiu i posats a comparar-se recorda que Miquel Àngel, Leonardo o Molière també rebien --**"segurament amb el mateix plaer que jo"**-- les propostes dels seus respectius mecenes.

Boadella ha demostrat de sobres la seva vocació cervantina ja que encara segueix en dansa el seu *Retablo de las maravillas*, que acabarà la gira l'abril de l'any que ve. Poc després, el director posarà fil a l'agulla amb la seva visió del clàssic que podria col·locar el seu actor fetitxe, Ramon Fontserè, "a desfacer entuertos".

UNA NOVEL·LA PERFECTA

Buscant idees de les quals estirar el fil per crear el futur muntatge, el director admet que el *Quixot*, igual que *Les Menines* de Velázquez, **"és millor no tocar-los gaire, perquè són perfectes"**. Per això prefereix buscar la seva vigència i també mostrar el que els segles s'han emportat. **"Intueixo que en l'actualitat els quixots han desaparegut --diu--. Fa uns 40 anys encara era possible trobar restes del seu pas, però ara ja no"**. Aquesta reflexió servirà de punt de partida a la seva versió de les aventures del cavaller de la Trista Figura al qual pretén treure la pols dels anys i dels llocs comuns.

És inevitable que en aquests dies Boadella estigui atrafegat amb la seva tercera aproximació lectora a la novel·la de Cervantes. De la primera vegada, quan era una criatura, en recorda la vella edició del seu pare amb uns gravats extraordinaris: **"Me'l vaig llegir com una novel·la de cavalleries, com el llibre d'aventures que és"**. Una dècada més tard hi va fer una altra repassada **"molt més analítica"** i ara en plena maduresa intenta anar més enllà posant al dia els ensenyaments cervantins: **"buscant certs paral·lelismes amb el que ens passa avui dia i mantenint-ne l'estètica"**.

El muntatge de Boadella s'inscriurà en l'ampli ventall dels actes programats pel quart centenari de la publicació del *Quixot*, comissariat per Jon Juaristi. Madrid presumeix d'albergar dins la seva comunitat Alcalá de Henares, ciutat natal de Cervantes, i d'haver auspicat la impressió de la primera part del *Quixot* l'any 1605. Data que ara se celebrarà. Malgrat que s'estrenarà a Madrid, l'obra viatjarà també a Barcelona, i d'aquesta manera complirà l'itinerari literari de l'*hidalgo*: **"Per descomptat, la meua versió del Quixot haurà de visitar la ciutat que més admiració va despertar en el personatge i l'única important que es descriu a l'obra amb tota mena de detalls"**.

**El director Albert Boadella, el mes de març passat.
ARXIU / JOAN CASTRO**